

Втора глава

РАЗБУНТУВАЛИЯТ СЕ КЛАС

Мина се една минута след биенето на звънеца, но физичката не идваше. Шумът в класа се усилваше. Слухът, че в няколко други класа са правили контролно по астрономия се беше разпространил и в този клас. Много искаха да правят контролно, но повечето бяха против, най-вече момчетата, които се заканваха да направят скандал.

Мина се още една минута и шумът стана още по-силен. Всички се горещяха, размахваха ръце, отправяха закани по адрес на физичката; някои държаха на контролното, защото можеха да препишат нещо от учебника, други бяха съгласни с него, защото можеха да се изразяват по-добре писмено или бог знае защо, а мнозинството беше против, защото ставаше дума за принципа, а не за контролното. В такива случаи учениците стават много задружни и се поддържат.

Измина и третата минута от часа. Учениците започнаха да викат по-силно, тебеширите пак захвърчаха, гъбата също полетя из стаята, чуваше се изкънтяването от удари с учебници или с чанти, някой усилено се тренираше да бие барабан на един от чиновете, момчетата пронизително пищяха и се гонеха из стаята, закани и ругатни валяха като порой. В такива случаи учениците са много невъздържани и не мислят какво правят.

Минаха се четири минути, а физичката я нямаше все още. Някой се провикна, че ще има свободен час по астро-

номия, друг започна да вика, че лъже, а в стаята беше станал ад.

- Чакаме още десет минути и излизаме! – се провикна Киро.

- Идва!!! – изрева дежурният и в стаята нахлуха десетина души, които бяха в коридора, защото в училището никой ученик не обичаше да стои в стаята, когато имаше малко междучасие, а през голямото – напротив – насила ги измъкваша навън.

Физичката влезе. В стаята все още беше хаос. Почти никой не беше станал, а някои само се понадигнаха от местата си, но учителката, която се беше ухилила до ушите, защото беше в много добро настроение, каза всички да си седнат по местата и да извадят по два листа.

- Много сте шумни днеска – каза тя. – Бях в дирекцията и чак там се чуваше.

- Никакво контролно! – извика Емо.

- Няма да правим контролно! – подкрепи го Славчо.

- По физика не се прави! – изкрещя някой от другия край на стаята.

- Не искаме да правим! – извика по-силно Емо и започна да удря по чина.

Другите също заудряха по чиновете и се вдигна такава олелия, че ако някой беше в коридора, щеше сигурно да си помисли, че е станало кой знае какво. Ама и наистина беше станало, защото физичката не можеше да се изкаже.

- Ама... ученици – мъчеше се младата учителка да усмири разбунтувалия се клас. Тя беше едва за втора година в тази гимназия, но правеше неща, които извикваха голямо недоволство у учениците. Може би, защото не я считаха за толкова опасна като другите, затова я принуждаваха много

пъти да се съгласява и примирява с тяхната воля. Но този ден тя явно беше решила да не се предава.

- Тихо, ученици! Моля ви! – помъчи се отново да въдвори ред, но без резултат.

- Извикайте директора! – изкрещя Емо. – Той ще каже дали да правим контролно или не!

- Няма да правим! – провикна се някой над всички.

- Това е безобразие!

- Подлост!!!

- Хайде да я набием!

- Контролни по физика не се правят! Това е нареждане на директора!

- Няма да правим! Няма да правим!

- Ама, ученици! Моля ви! Ученици! – усмивката на физичката се беше помрачила, но лицето ѝ не беше отчаяно, а изразяваше твърдост и показваше, че този път нямаше да отстъпи. – Ученици, цял час ще го правите. Ще ви дам и междучасието!

- Не!!!

- Ама няма начин да ви изпитам за толкова кратко време всичките!

- Не!!!

- Пишете! Първа група до прозореца, втора към вратата, първа група, втора група, първа група, втора група. Така! Първа група да пише за...

- Няма да пишем! – възпротиви се Емо. – Това е насилие!

- Първа група...

- Няма!!!

- ... да пише...

- Няма!!!

- ... за въртенето на Луната...

- Това е безобразие!!!
- ... около Земята и около собствената си ос.
- Ще се оплачем на класната!
- Това е първата задача. Втората е...
- Класната каза, че по физика не се прави контролно!
- Втората задача е средно слънчево време – явно физичката беше решила твърдо да проведе контролното си, независимо при какви условия.
- Леле! Нищо не знам! – се обади някой от средната редица.
- Търси си белята тази другарка! – обади се високо Киро.
- Трета задача на първа група...
- Е-е-ех! Чакайте, бе, другарко. Ние не сме професори. Две са достатъчно! – провикна се Славчо.
- Трета задача ще пише който иска. Ще държа на първата и на втората – каза физичката и продължи: – Третата задача на първа група е основни точки и линии на небесната сфера.
- Аман вече! – извика Кръстьо, който седеше два чина пред Емо. – Другарката няма да се вразуми!
- На втора група задачите са релеф и фази на Луната...
- И за двете заедно ли?
- Да, и за двете заедно. Втората задача е звездно време...
- И-и! Нищо не знам!
- ... и третата е за календар. Повтарям ви пак, че за третата задача не държа много, но за първите две – вие знаете. Ще имате достатъчно време...
- Глупости!!!
- Е, тридесет минути малко ли са ви?

- Малко са я!
- Колкото напишете. Само да бъде изчерпателно и вярно.
- Пък и изчерпателно иска!
- Намерило пък замерило!
- На чужд гръб и сто тояги са малко!
- Стига сте философствали, защото наистина няма да ви стигне времето.
- Другарката не обича философите.
- Аман вече от тези контролни – извика Емо, – тази седмица тъкмо три!
- Хайде, пишете!